

Sygn. akt VIII U 1972/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 maja 2013 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych począwszy od ukończenia 60 lat życia;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją

z dnia 11.05.2013 r., odmówił ubezpieczonemu J. M. (M.) prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity:

z 2009r. Dz.U. nr 153, poz. 1227), ponieważ nie udowodnił on żadnego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony J. M. domaga się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach uzasadniając, że przez wymagany okres 15 - lat wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury. Na zajmowanych stanowiskach

w okresie od 1.01.1974 r. do 1.11.1991 r. w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) o L. (...) w T. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, co potwierdzają słuchani w charakterze świadków: R. K., G. W. oraz K. M..

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. M. ur. (...), w dniu 18.03.2013 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...) i na dzień 1.01.1999r., legitymuje się okresem składkowy i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, jednak nie udokumentował żadnej pracy wykonywanej w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie od 1.01.1974 r. do 1.11.1991 r. w Fabryce (...) S.A. w T., z uwagi na rozbieżności pomiędzy danymi podanymi w świadectwie pracy wystawionym dnia 30.09.2009 r., a danymi podanymi w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym również w dniu 30.09.2009 r. – dowód: k. 4 t. II akt emerytalnych ubezpieczonego.

Wobec powyższego ubezpieczony zdaniem organu rentowego nie udowodnił wymaganego, co najmniej 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony niewątpliwie w okresie od 1.01.1974 r. do 1.11.1991 r. pracował wyłącznie przy pracach, które zaliczone są do pracy w warunkach szczególnych.

Zakład pracy w piśmie z dnia 14.01.2014 r. podtrzymał treść kwestionowanego przez organ rentowy świadectwa pracy i ponownie potwierdził, że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku wymienionym w wykazie A Dziale VIII poz. 20 pkt. 4, tj. konserwatora centrali telekomunikacyjnej stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983 r. oraz nr 25

z dnia 12.10.1987 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

W świadectwie pracy z dnia 30.09.2009 r. zakład pracy ubezpieczonego wyjaśnił, że zmiana nazwy stanowisk pozostaje bez wpływu na charakter pracy w szczególnych warunkach – dowód: k. 4 t. II akt emerytalnych ubezpieczonego.

W spornym okresie ubezpieczony pracę świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych i osobowych ubezpieczonego, jego twierdzeń oraz zeznań świadków: R. K., G. W. oraz K. M. i uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał w całości wiarę twierdzeniom ubezpieczonego, oraz zeznaniom świadków ponieważ są one obiektywne, logiczne, a za ich wiarygodnością przemawia fakt, że byli oni współpracownikami i charakter pracy ubezpieczonego jest im dobrze znany oraz akta osobowe. – dowód: k. 19, oraz 35-36 akt sądowych.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy (obowiązek rozwiązania stosunku pracy ustął z dniem 1.01.2013 r.). - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1.01 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31.12.2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art.32 również po dniu 31.12.2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Należy podkreślić, że okres zatrudnienia może być zaliczony do pracy w warunkach szczególnych, gdy pracownik faktycznie wykonywał prace objęte wykazem prac uprawniających do wcześniejszej emerytury, pomimo że stanowisko jakie mu formalnie przypisano nie jest wymienione w wykazie. Wymieniony wyżej wykaz A nie określa bowiem stanowisk pracy, ale definiuje rodzaj prac, które są uważane za wykonywane w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania pracy jako realizowanej w szczególnych warunkach ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj, charakter i warunki pracy.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że praca ubezpieczonego J. M. w spornych okresach była pracą wymienioną w wykazie A (pracował w charakterze spawacza) załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego (Dz.U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.), określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony J. M. spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątplenia przed dniem 1.01.1999r., co najmniej przez okres 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach, pozostałe warunki wynikające z treści art. 184 w związku z 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) są niesporne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

O kosztach Sąd orzekł z mocy art. 98 k.p.c.

SSO Maria Gawlik

Z/

1. (...)

2. (...)

3.(...)

(...)